

VECKANS BERÄTTELSE

Den blå blusen.

Av A. Gaber.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Han hade verkligen inte ge-aldrig! Men i morgon, då han näst märkt, att han fått tio fick på sig den fina, blå blusen för mycket vid avlöningen och sin svarta kapp — så gavs utbetalande. Först då fin hon skulle bli! Pengar han skulle betala i spervagnen hade han ju, just tio mark, och räknade över sin kassa, som han i dag så oväntat märkte han det. En angenämde erhållit.

Då utstötte Hedvig plötsligt följer fåglarnas flykt och blir ett sakta skrik. En lätt rök förskräckt, då en kråka flaxar steg upp från hennes arm och tätt förbi kärran.

— Mor, viskar den svaga stämman, mor, fåglarnas he-sa skrin och stormens tjuv gör mig änglig. Allt är så nära inpå oss. Betyder det olycka, mor?

Hennes gråa huvud rör sig liksom till ett jakande svar. Sakta stryker hon över hans feberheta panna. I sonens blick ligger förhåran.

— Tror du mor, att jag måste dö?

Den gamla gör samma tröstlösa rörelse med huvudet. Nu stöder sig den sjuke på arm-bågen. Ett uttryck av kvalfullaste ångest präglar hans anlete.

— Om far bara komma med hjälpen! Skall jag dö, fastän jag vet, att han snart är här? Finns det inte längre något hopp för mig, mor? O, jag vill steg bli allt långsammare, tills Fritz med ens stannar och sluter sin flicka intill sig under det han kysser hennes läppar. Hon vänder sig inte bort. Hon vet att det måste komma, och att Fritz menar ärligt. Hon hyste ett gränslöst förtroende för honom.

På aftonen firas förlovnin hos modern. Och den blå blusen hänger på dörregeln och lyser som ett stycke blå himmel.

På måndagen återställer Fritz Winkler sitt överskott och får då veta att en annan arbetare har erhållit tio mark för litet i lön.

(Översättning av A. E. S.)

Storm över steppen.

Av Ilse E. Tromm.

Stormen rasar över de vida slätterna. Den rycker och sliter i de karga tallarna och försöker pressa de sega stamarna till marken. Hemska tjuvar den genom de öde vid-derna. Djupt hänga de tunga molnen, och allt emellanåt ut-lösa de sig i häftiga regnsku-rar. De uppskrämda fåglarna söka sig skydd.

På den gropiga vägen går en häst framför en gammal skrällig vagn. Djuret är ut-tröttat och förmår knappast bort — att hon ville ut i li-släpa sig vidare, och mannen, vet. Hon var vacker och av-som går bredvid, piskar det gudad av alla. Och naturligt-till ytterligare ansträngning, vis föredrog hon glans och ri-den unge mannens ögon på kedom framför det usla ena-längtsamt över pusten. In-handa livet i den gamla kärran förnimmar han ran. — Mitja Saschas far, ett hostande. Han vänder sig var förgrymmad, då Maja va-om. Hopsjunken sitter trup-rit den lilla truppens största pens gamla mor på det bräck-liga fotsteget. Med trötta, för-bedagade Zilka, som uppträd-gråna ögon tittar hon oin-de som ormmänniska, eller tresserad på de jagande mol-nen. Hon sveper den tunna schalen tätare kring sina några vidare åskådare. Enskuldror. Likgiltigt vänder dast Maja med sin slanka, zigenaren bort och travar vi-smidiga kropp hade dragit dare över den enformiga step-publik. Och nu befann sig pen. Han är nu så van att se truppen i ett utarmat, elän-henne sitta självsfrånvarande digt tillstånd.

— Hör du mor, hur min an-han lägger knappast märke dedräkt flämtar? Det brän-ner som eld i mitt bröst. När till henne.

Ett smärtfyllt stönande in-lyssnar. Hon tvekar, om hon skall gå in eller ej. Varför skulle hon egentligen gå in, värds-huset? O, mor, jag kan-då hon inte kunde bringa ner det nu så egendomligt — hjälp åt den sjuke? Aterigen jag andas lättare — ah — där lyssnar hon — kanske Sascha kommer hon — Maja!

Hans ögon äro vidöppna, och de skåda ut över steppen.

— Se, mor, så ödslig heden ligger! Hör hur stormen tju-ter utan förbarmande! — Nu sig genom det lilla fönstret ut över de bruna slätterna. H.

ingenting sagt, för du vet, att jag älskar livet. Du, mor, som är gammal och utsliten — du får leva. Men jag, som drömde om ett stort liv inom konst-närsvärlden — jag måste dö...

Frånvarande stirrar mor Maruschka framför sig i den gråa skymning, som uppfyller vagnen. Plötsligt rycker Sascha till. Han utbreder armar-na, och ett lidelsefullt uttryck lägrar sig över hans ansikte.

— Nu komma de — de kom-ma — och framför dem alla svävar Maja....

Ett genomträngande skri. Obarmhärtigt har döden fört bort den levnadshungre. Tyst reser sig Maruschka. Hennes ögon äro fuktiga. En djup suck tränger sig fram. Omsorgsfullt ordnar hon döds-läget. Snart skulle han grävas ned någonstans i steppen — hennes käre pojke, den en-de hon hade kvar. Han, som varit så frisk och hurtig och alltid uppmuntrat det lilla sällskapet, ända tills Maja rynde, och han började sor-ja. Och nu var hon ensam. Hon längtade till ro, längtade bort från allt elände.

Utifrån hörd röst. Hon höjer den insjunkna kroppen. Förtvivlad sträcker hon ut händerna. Nu komma de. Nu skulle hon få höra hårda ord och kanske bli utsatt för nugg och slag.

Stormen rycker upp dörren. — Hallå, Maruschka!

Hon sitter hopkrupen i vagnshörnet och rör sig inte. — Gumma, sover du? Vi ha tokayer med oss — du skall fa smaka. Det var länge sen du fick sist. Du svarar inte?

Mitja ruskar henne i armen. Han böjer sig ned. Förskräckt utropar han:

— Mor är död! — och Sascha Och vi som glömt bort att skaffa hjälp åt pojken! Sascha Sascha — Vi träffade Maja på krogen. Han — du vet — har övergivit henne, och hon längtar tillbaka till oss och hälsar dig, att hon kommer snart. Hör du det — Sascha? Det är tyst i kärran. Stormen rasar ännu starkare där-ute, och kråkorna flaxa tätt omkring den bräckliga vagnen....

Arbetslösa ha fått 2.5 mili. i Alberta.

\$200,000 för nödhjälp — \$425,000 i direkta understöd.

Enligt i dagarna offentliggjorda uppgifter från Albertas arbetslöshetskommission har provinsen utbetalt omkring \$200,000 för igångsättandet av olika nödhjälpsarbeten. Dessutom har en summa av \$425,000 utbetalts till arbetslösa för inköp av mat och anskaffandet av bostäder under den gångna vintern. 5,890 familjeförsörjare och 17,376 ungar har kommit å åtnjutande av hjälpen.

Lindrar

irritationer i urinblåsan

Svaga njurar och irritationer i urin-blåsan kunna utveckla sig till allvariga åkommor, om de icke bättnas i tid. Nuga-Tone rensar ut ur kroppen sjukdomsalstrande baciller som verka kraftnedsättande och orsaka värk och smärter i nerter, muskler och leder. När ni tar Nuga-Tone, känner ni redan efter en kort tid hur krafterna börja återkomma. Ni kan sova lugnt och känna er utvilad när ni vaknar, ni kan njuta av livet. Köp en flaskas Nuga-Tone först möjligt. Det sällas så smärtsamt, att en enda flaska kan rädda jären.